

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **T. Q. H.**, zast. Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 936/3, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 1. 2025, č. j. 69 A 8/2024-83,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**; tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 26. 2. 2025 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2024, č. j. OAM-13766-29/DP-2024.

[2] Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek za její podání. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 4. 3. 2025, č. j. 5 Azs 41/2025-14, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. K zaplacení soudního poplatku soud stěžovateli stanovil v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), přiměřenou lhůtu 15 dnů. Stěžovatel byl o následcích nesplnění výzvy ve výše označeném usnesení řádně poučen.

[3] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele ve čtvrtek 6. 3. 2025. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula v pátek dne 21. 3. 2025. Dne 24. 3. 2025 byla na účet Nejvyššího správního soudu pod variabilním symbolem 1050504125 připsána platba ve výši 5000 Kč (viz záznam o složení založený na č. l. 20 spisu Nejvyššího správního soudu).

[4] Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že soudní poplatek je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu, je-li poplatek placen

bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou, naopak je nerozhodné, kdy byl zadán platební příkaz; viz rozsudek ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018-51, č. 3734/2018 Sb. NSS. Takový výklad ostatně setrvale zastává též Ústavní soud – srov. např. nález ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, usnesení ze dne 11. 5. 2020, sp. zn. II. ÚS 4093/19, ze dne 3. 6. 2019, sp. zn. III. ÚS 1348/19, či ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 1831/12.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží*“ (důraz přidán).

[6] S ohledem na to, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek tři dny po marném uplynutí lhůty stanovené usnesením č. j. 5 Azs 41/2025-14 (respektive v tento den byla částka odpovídající soudnímu poplatku připsána na účet soudu), Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zastavit.

[7] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

[8] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel dne 24. 3. 2025 splnil již neexistující poplatkovou povinnost; tudíž nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, nýbrž bylo nezbytné vrátit zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018-16; či ze dne 18. 11. 2021, č. j. 5 As 319/2021-20).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. dubna 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu